

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku K. G.

przy uczestnictwie E. G.

o podział majątku dorobkowego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 28 czerwca 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną i nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz uczestnika.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy w Ś., na skutek apelacji uczestnika postępowania, zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Z. w ten sposób, że ustalił, iż udziały wnioskodawczyni i uczestnika postępowania w majątku wspólnym są równe oraz w ten sposób, że zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 74 745, 13 zł, dalej idącą apelację oddalił.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez wnioskodawczynię skarżąca podniosła zarzuty naruszenia art. 31 k.r.o., art. 43 § 2 k.r.o. oraz art. 567 § 1 k.p.c. w zw. z art. 684 i art. 696 k.p.c., art. 325 i art. 328 § 1 k.p.c. oraz art. 326 § 1 k.p.c.

Wnosiła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na:

- rażące naruszenie przepisów prawa materialnego oraz postępowania,

- konieczność zaakcentowania, że przedmiotem podziału majątku wspólnego są wyłącznie aktywa (dorobek), a nie straty bez względu na sposób ich powstania,
- celowość wskazania dodatkowych kryteriów, oprócz ekonomicznego umożliwiających właściwą ocenę postaw każdego z małżonków w tworzeniu majątku wspólnego,
- pryncypialną potrzebę zanegowania instrumentalnego traktowania przepisów prawa a w szczególności procedury.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 ustanawia wymóg zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. Wymóg ten stanowi element konstrukcyjny skargi, którego niedochowanie powoduje, że skarga dotknięta jest brakiem nieusuwalnym i w związku z tym podlega odrzuceniu *a limine*.

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej nie może być powołaniem okoliczności dowolnych istotnych w ocenie samej strony, lecz muszą one ściśle nawiązywać do przesłanek przesądu wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy badając skargę kasacyjną pod kątem jej przyjęcia do rozpoznania może bowiem podjętą w jego wyniku ocenę oprzeć jedynie na tych przesłankach (postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135 i dalsze powołane w nim postanowienia SN).

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Z tych względów wniesiona skarga kasacyjna, która nie spełnia wymagania wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art.13 § 2 i w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²⁰ k.p.c.